

snart til anden Side, Consequentfer, der meget vel kunne føre til, at det ikke blev muligt at opnaae en Overenskomst om Linierens Ordning. Jeg skal imidlertid erkjende, at den Betragtning, som er fremdragen af det ærede Udvalg, og — jeg tilstaaer det — begrændset med stor Skjønsmhed, efter min Mening ikke har saa lidt for sig. Jeg kan forstaae, at man, selv om der ikke findes nogen directe Antydning deraf i den herhenhørende Lovgivning, har anlagt disse Telegraphlinier i Haab om, at det ialfsald ikke vilde være særdeles længe, inden de vilde blive overtagne af Staten, og at man derfor har gjort det, om man ogsaa skulde udsætte sig for Underbalance for at kunne concurrere med andre nærliggende Byer, som af Staten bleve forsynede med Telegraphlinier. Det er jo ogsaa en ganske sikker Kjendsgjerning, at Resultatet deraf for flere ikke velhavende Communer har været temmelig betydelige Tab, idet de ikke have været istand til at dække den aarlige Forrentning af den Capital, der ved Aaan er tilveiebragt for at etablere disse Linier. — Jeg skal altsaa, om jeg end kunde have Udskilligt at indvende imod de Betragtninger, som ere gjorte gjældende af det ærede Udvalg, og navnlig mod de Factorer, som ere benyttede til at faae det Regnestykke ud, som det har foretaget, ikke rejse nogen Indvending og ialfsald ikke nogen Modstand fra min Side imod, at Forslaget under Nr. 1 vedtages, naar det ærede Thing maatte være enigt med Udvalget i, at dette Hensyn, som Udvalget har fremhævet, og, som det forekommer mig, paa en ganske forstandig Maade begrændset, bør tages. — Heller ikke skal jeg sætte nogen afgjort Modstand imod det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 2 om tillige at optage Linien Randers-Udbyhøi. Det er ganske rigtigt den eneste Linie, der vilde blive tilbage, dersom den ikke bliver optagen. Det har, som jeg ogsaa ved 1ste Behandling har haft Leilighed til at udtale, været min Grund, hvorfor jeg ikke vilde optage denne Linie, at den ikke for mig havde en saadan Betydning for den hele Statstjeneste, at der var nogen tilstrækkelig Grund for Staten til at tage den med. Imidlertid, naar det stilles saaledes,

som Udvalget har stillet det, at der nemlig ikke fastslaaes nogen bestemt Afsløsningssum for denne Linie, saa vil jeg ikke have noget imod, at den optages med blandt de Linier, som Regjeringen er bemyndiget til at indløse, men jeg vil ikke have denne Bemyndigelse betragtet som en Forpligtelse for Finanzministeren til under samme Hensyn som ved de øvrige Linier at indfri ogsaa denne. Dersom jeg med vedkommende Bestyrelse kan komme til en Overenskomst, som vi begge kunne være tjente med, har jeg ikke Noget imod, at den tages med, men jeg kan ikke fravige den Betragtning, som jeg har gjort gjældende, hver Gang der har været Spørgsmaal herom, at den med Hensyn til Vigtighed og Betydning for hele Statstelegraphtjenesten ikke kan sættes ved Siden af de andre. — Derimod er det et ganske andet Udgangspunkt, som det ærede Medlem, der har stillet et Underændringsforslag (H. C. D. Müller), gaar ud fra, og, skjøndt jeg ikke har hørt, at det ærede Medlem har nævnt, hvilken Linie det var, han egentlig teresjerede sig for, eller hvilken Linie disse 800 Rd. skulde komme tilgode, tør jeg dog forudsætte, at det er Linien Middelfart-Fredericia. Jeg forudsætter altsaa, at det er Linien Middelfart-Fredericia, og jeg finder mig bestyret i denne Forudsætning deri, at det ærede Medlem omtalte en Soledning, hvorved han formeentlig maa have tænkt paa Statens Soledning, som dette Selskab benytter. Det forekommer mig utænkeligt, at man skulde kunne gaae ind paa den Betragtning, som det ærede Medlem vil gjøre gjældende, nemlig at søge at indemniere de Selskaber, for hvilke Linierne have betalt sig, søge at give dem en Slags Erstatning for disse Liniers Indløsning, fordi de gennem en Række af Aar har haft en Fordeel og efter min Formening, naar denne Linie holdes fast, en ganske overordentlig Fordeel og en Fordeel, som det paa ingen Maade kunde gjøre Regning paa. Forholdet her er nemlig saaledes, at, medens Selskabet faaer 24 R. for at befordre et Telegram fra Fredericia til Middelfart eller omvendt, faaer Staten 8 R. for at besørge disse samme Telegrammer overalt omkring i Landet ligetil Landets Grændse. Naar det ærede Medlem nu har